

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 29 січня 1981 року

№ 13 (2897).

Ціна
2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

МАРШРУТИ П'ЯТИРІЧКИ

У шостому розділі проекту ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії сказано: «На залізничному транспорті здійснювати технічне переозброєння, забезпечити дальше збільшення провізної і пропускної спроможності залізниць на вантажнонапружених напрямках, а також нарощування потужностей залізничних станцій і вузлів... Поліпшити використання локомотивів і вагонів».

Так, розвиткові залізничного транспорту в нашій країні приділяється величезна увага. Адже важко знайти таку галузь економіки, яка б не користувалася його послугами. Більше того, ефективність і якість роботи шахтарів, металургів, машинобудівників, харчовиків, заготівельників залежать від залізничників. Від того, як оперативно доставлятимуть вони вантажі до замовників.

Бюро ЦК ЛКСМ України, управління Південно-Західної, Донецької, Придніпровської, Одеської, Львівської та Південної залізниць постановили створити єдину комсомольсько-молодіжну зміну залізниць України і транспортних цехів підприємств республіки.

Єдина комсомольсько-молодіжна зміна (ЄКМЗ) створюється за виробничим принципом і складається з комсомольсько-молодіжних змін станцій та управління залізниць республіки. Рішення про створення і якісний склад змін, попередньо погоджене з партійною, профспівковою організаціями, адміністрацією, приймається на відкритих комсомольських зборах.

У підрозділах комсомольсько-молодіжної зміни, в яких працює не менше 8 членів ВЛКСМ, створюється комсомольська група, обирається групкомсорт. Одним з найважливіших завдань груп є виховання у членів молодіжного колективу відповідального ставлення до праці, почуття колективізму і взаємодопомоги.

Участь у русі «П'ятиріччя ефективності і якості» — ентузіазм і творчість молодих, у створенні комсомольсько-молодіжних маршрутів одинадцяти п'ятиріччя — обов'язок молодих залізничників Кіровоградщини. А тому необхідно боротися за підвищення ефективності використання рухомого складу, продуктивності праці, скорочення часу простоя вагонів під вантажно-розвантажувальними операціями, зниження часу обороту вагонів, впроваджувати прогресивні методи праці, наукову організацію праці, економити на кожному робочому місці. Це неможливо зробити без виховання у молодих трудівників активної життєвої позиції, високих моральних якостей, розвитку почуття колективізму і взаємодопомоги, професійної гордості і відповідальності за доручену справу. Безперечно, це має стати щоденною турботою комітетів комсомолу, керівників КМЗ, групкомсортів.

Звичайно, ефективність роботи комсомольсько-молодіжних змін перебуває в нерозривному зв'язку з якістю керівництва нею з боку керівників КМЗ, комітетів комсомолу. Необхідно повсякчас бути в курсі справ колективів, дбати про професійне і громадське зростання молодих залізничників. У комсомольсько-молодіжних змінах не повинно бути таких, що не виконують виробничих норм. Отже постійний контроль за роботою колективів повинен бути в центрі уваги комсомольських активістів.

Добре продумана організація соціалістичного змагання завжди приносить позитивні результати. Тому необхідно виробити умови трудового суперництва, виходячи зі специфіки роботи комсомольсько-молодіжних змін.

АУДИТОРІЯ — ПІВМІЛЬЙОНА

«Виховання молоді — справа всієї громадськості» — на таку тему 27 січня проведено на Кіровоградщині єдиний політдень. Понад 9 тисяч лекторів, пропагандистів, доповідачів, керівників підприємств і господарств, секретарів, членів бюро, завідувачів відділами обкому партії та обкому комсомолу вели в трудових колективах області цінну, змістовну розмову з проблем комуністичного виховання молоді, про досягнення юнаків і дівчат у десятиріччя п'ятиріччя, про завдання по гідній зустрічі XXVI з'їзду партії. Особливу увагу було приділено підвищенню ролі комсомолу в господарському і культурному будівництві на селі, антиалкоголі, руху «Тваринництво — ударна справа комсомолу», підвищенню родючості кожної сотки землі.

Майже півмільйонна аудиторія політдня — трудящі різного віку і різних професій, комуністи, комсомольці, ветерани праці і війни — з великим інтересом сприйняли виступи ідеологічного антиураїнізму.

ВСЕСОЮЗНА

ЕСТАФЕТА

УДАРНИХ

КОМСОМОЛЬСЬКИХ

СПРАВ

З КОМСОМОЛЬСЬКИМ ЗАВ'ЯЗТТЯМ

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОГО

КОЛЕКТИВУ МОЛОЧНОТОВАРНОЇ ФЕРМИ № 2 КОЛГОСПУ «ПРОГРЕС»

НОВОМИРГОРОДСЬКОГО РАЙОНУ (КЕРІВНИК КОЛЕКТИВУ ПЕТРО ШЕВЧЕНКО)

ГРУПКОМСОРГ ОЛЬГА ШЕВЧЕНКО НА 1981 РІК

Ми, члени комсомольсько-молодіжного колективу доярок, як і всі юнаки та дівчата нашої області, з перших днів передзвіздової вахти прагнемо підвищувати ефективність своєї роботи, поліпшувати якість продукції. Виборили перше місце в соціалістичному змаганні комсомольсько-молодіжних колективів району.

Підучи назустріч наступному XXVI з'їздові партії, ми вирішили з перших днів шістдесяти року трудитися ще краще, послідовно боротися за зростання продуктивності громадського тваринництва. Беремо такі соціалістичні зобов'язання на 1981 рік:

— всього надіти за рік 9100 центнерів молока;

— надіти молока від кожної корови по 3000 кілограмів;

— одержати від кожних 100 корів 90 телят. Добитися стопроцентного забезпечення поголів'я молодняком;

— продати молока державі 7860 центнерів, з них першим сортом — 98 процентів.

Зобов'язуємось також постійно дбати про раціональне використання норм, підготовку їх до згодовування, про безперебійну роботу засобів механізації, кормоприготувальних машин.

Соціалістичні зобов'язання обговорено і прийнято на загальних зборах колективу.

ТЕЛЕГРАМА В НОМЕР

ВАГОМИЙ ВНЕСОК

Обширна програма розвитку сільського господарства Нечорноземної зони країни натхненною працею рук і розуму радянських людей успішно втілюється в життя. Меліоративне й сільське будівництво в цьому великому регіоні — Всесоюзна ударна комсомольська будова. Серед її господарів — загін юнаків і дівчат Кіровоградщини. Колишні будівельники, механізатори, культпроціанники Сергій Тяничий з Кіровоградського району, Микола Продан з Добровеличківського, Наталка Степанцова з Олександрії, Володимир Савинський з Кіровограда та багато інших у ці дні по-ударному трудяться в місті Кондрово Калузької області на будівництві бази «Головне-чорноземводбуду». Цими днями в обком комсомолу від посланців Кіровоградської обласної комсомольської організації надійшла телеграма, в якій вони повідомляють, що план десятиріччя виконали достроково, 27 грудня минулого року.

Нині наші будівельники працюють за зустрічними планами, готуючи гідну зустріч XXVI з'їздові партії. Палко вітаємо наших земляків з великою трудовою перемогою!

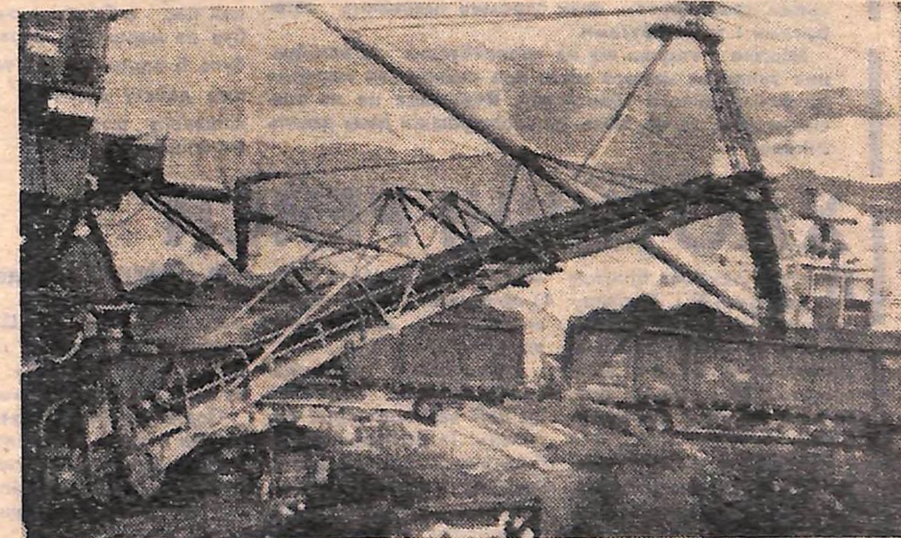
Триває Всесоюзний місячник найвищої продуктивності праці молодих шахтарів

Дуже добре, коли люди не на кого рівнятися, є з ким порадитись, поділитися своїми радощами і турботами. Для О. Голуба, групкомсорта комсомольсько-молодіжного колективу виробничої дільниці № 2 вуглерізу «Морозівський», такою людиною став машиніст екскаватора М. І. Аносов. Він з перших днів роботи Олександра помічником машиніста допомагає йому оволодіти

тонкощами професії, готує висококваліфіковану зміну Коли Бесіда, коли скрема фраза, спого, а то й просто поруза щоденно зближують наставника і учня, вносять у їхнє взаємовідносини повагу, щирість і теплоту.

На знімках: М. І. АНОСОВ зі своїм помічником О. ГОЛУБОМ; іде видобуток вугілля. Фото В. ГРИБА.

РЕЗОНАНС

З'їздові — 26 ударних днів

З такою ініціативою виступили співчлени нашого колгоспу «Скра». Комсомольська організація взяла шефство над молочно-товарними фермами господарства. Там нині на побілці приміщень та їх поточному ремонті працюють ударні комсомольські загони.

У тракторних бригадах створено дві комсомольсько-молодіжні групи ремонтників, які лагодять сімвалки, культиватори та борони.

Підтримуючи почин кіровоградців, ми вирішили 7 лютого взяти найактивішшу участь у комсомольсько-молодіжному суботни-

ку. В цей день зберемо і здемо 10 тонн брухту, відремонтуємо склад отрутохімікатів, обладнаємо червоний куток у тракторній бригаді № 1, допоможемо в догляді за шкільним садом. Скрізь працюватимемо з повною віддачею, з найвищою продуктивністю.

Н. АРТЕМЕНКО, секретар комсомольської організації колгоспу «Скра» Монастирського району.

АКТУАЛЬНО

ЯК ВИКОРИСТОВУЄТЬСЯ ВАГОННИЙ ПАРК?

У проєкті ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981 — 1985 роки і на період до 1990 року» підкреслюється, що основним завданням транспорту є повне і своєчасне задоволення потреб народного господарства в перевезеннях, підвищенні ефективності і якості роботи транспортної системи. Значний резерв збільшення навантажувальних ресурсів — раціональне використання залізничних вагонів.

Надаючи важливого значення активізації комітетів комсомолу, штабів та постів «Комсомольського прожектора» в залученні комсомольців і молоді до боротьби за підвищення ефективності залізничного транспорту, секретаріат ЦК ВЛКСМ постановив провести з 1 лютого по 1 квітня 1981 року ВСЕСОЮЗНИЙ РЕЙД «КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПРОЖЕКТОРА», ГАЗЕТ «КОМСОМОЛЬСКАЯ ПРАВДА» І «ГУДОК» ПО ВИКОРИСТАННЮ ВАГОННОГО ПАРКУ.

Комітетам комсомолу потрібно забезпечити широкую участь у рейді комсомольських організацій, штабів «КП», оперативно здійснювати конкретні заходи по виявленню непродуктивних простоїв вагонного парку, сприяти усуненню причин, що заважають своєчасному і доброякісному вантаженню і розвантаженню вагонів, доставці вантажів споживачам.

До участі в рейді слід активно залучити інженерно-технічні служби, молодих спеціалістів, необхідно зміцнювати зв'язки «прожектористів» підприємств і організацій залізниці, відправників і тих, хто отримує вантажі, сприяти розвитку наскрізного комсомольського контролю.

Треба підвищити роль вузлових комітетів комсомолу залізниць у боротьбі за скорочення простоїв вагонного парку, за продуктивніше його використання.

Для ефективного проведення рейду необхідно:

— на основі аналізу виконання встановлених норм простою вагонів під вантаженням і розвантаженням розробити плани організаційно-пропагандистського забезпечення рейду, що проводиться;

— створити рейдові бригади з числа активістів «Комсомольського прожектора», молодих спеціалістів і передових працівників залізничних станцій, підприємств і організацій, що користуються послугами залізниці, провести їх навчання;

— організувати широку пропаганду завдань рейду; з цією метою випустити спеціальні листівки, плакати, активно використати стенди «КП», «блискавки», сигнали і листки «Комсомольського прожектора».

У ході рейду «прожектористам» необхідно спрямувати свої зусилля на виконання таких практичних завдань:

— виконання планів завантаження і поставки продукції, подачі вагонів залізницею і норм їх простою на підприємствах;

— організація ритмічної роботи підприємств по вантаженню і розвантаженню вагонів протягом доби, ліквідація втрат навантажувальних ресурсів у нічний час, у вихідні і святкові дні;

— дотримання встановлених технологічних процесом роботи станції норм простою поїздів до розформування вагонів;

— поліпшення використання вантажопідйомності і місткості вагонів, забезпечення їх повної очистки після розвантаження;

— запобігання поверненню з підприємств станції непридатних вагонів.

Перевірку рекомендовано проводити спільно з органами народного контролю.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ПРОЖЕКТОР

Сторінка обласного штабу «КП»

Радіогазета «Ятрань» Кіровоградського заводу друкарських машин — трибуна заводських народних контролерів і комсомольських «прожектористів». Від її гострого слова перепадає всім: бракоробам, прогульникам і п'яницям.

На знімку: оператори Василь РАКУМІН і Микола БІЛИЙ монтують півну чергової передачі радіогазети «Ятрань».

Фото В. ГРИБА.

ВАРТО ЗАМИСЛИТИСЬ

Щодня тисячі кіровоградців поспішають на заводи, в установи, учбові заклади, щоб вчасно почати свій робочий будень. Щодня вони користуються міським транспортом, який скромно називають автобусами і тролейбусами.

Щодня в години пік на тролейбусних та автобусних зупинках нашого міста йде своєрідний «шторм» дверей міського транспорту. Видовище це не зовсім веселе, та, на жаль, на сьогоднішній день досить типове.

ХАОТИЧНІ РЕЙСИ

НАША рейдова бригада два дні (20 і 21 січня нинішнього року) перевіряла рух автобусів і тролейбусів на міських маршрутах. Сьогодні ми друкуємо матеріал цієї перевірки.

Спершу хочемо згадати 25 квітня минулого року. Саме тоді працівники відділу по праці обліконкому разом з народними контролерами перевіряли регулярність руху автобусів і тролейбусів протягом робочого дня. Тоді ж було виявлено такі неприємні факти, коли з 85 тролейбусних рейсів (маршрути №№ 2, 4, 5) 50 було зроблено з відхиленнями від графіка.

Щодо руху міських автобусів, то вони з незрозумілими інтервалами добиралися від зупинки до зупинки. Внаслідок цього з 573 планових рейсів на лінії фактично було здійснено всього 277. Красномовні цифри! Мало того, 40 процентів рейсів було виконано з відхиленням від графіка.

Здавалося б, що наші транспортники зроблять за цей час відповідні висновки. Та доводиться робити невтішний висновок: за згаданий період робота пасажирського транспорту в Кіровограді мало поліпшилася. Слово — самим пасажиром.

Л. КОВАЛЕНКО, робітник: Я живу в одному кінці міста, а працюю в іншому. Користуватись мені доводиться автобусом, який курсує за маршрутом № 30. І досі не можу збагнути, через який відрізок часу цей автобус прибуває на потрібну зупинку.

Між іншим, саме через цього я вже кілька разів спізнився на роботу.

В. ПАРАСЕНКО, службовець: Я користуюсь автобусом, який ходить на

маршруті № 5. Як правило, на зупинці чекаю його 30—45 хвилин. Одного разу ждав цього автобуса рівно годину. Тобто за цей час, якби він і один був на маршруті, можна було б подолати не таку вже далеку відстань від кінцевого розвороту до аеропорту.

Водії тролейбусів дещо дисциплінованіші. Хоча теж працюють з недопустимими порушеннями графіків.

У день перевірки, 21 січня, на міських маршрутах №№ 1, 2, 3, 4, 5, 6 і 7 з 546 запланованих рейсів тролейбусів було виконано лише 449. 54,5 процента виконаних рейсів було з відхиленням від розкладу...

Хаотичні рейси. На яких би маршрутах вони не відбувалися, ясно одне: від цього терплять у першу чергу пасажирів. З допомогою економістів ми підраховували, що втрата робочого часу через порушення регулярності руху міського транспорту рівнозначна тому, що кожного дня в усіх галузях народного господарства не працює понад 3000 кіровоградців.

Рейдова бригада: О. БОЙКО — заступник завідувачого відділом по праці обліконкому, Л. ДИТУНА — робітник заводу друкарських машин, М. РИБАЛКО — робітник заводу радіовиробів, начальник заводського штабу «Комсомольського прожектора», В. РАДЧЕНКО — позаштатний інспектор міського комітету народного контролю, В. ГОНЧАРЕНКО — спецкор «Молодого комунара».

Ми не наважувалися коментувати ці цифри, вважаємо, що це краще зробіть начальник Кіровоградського автотранспортного підприємства ІОУНІ Л. М. ОБЛАП. Тим більше, що водії міських автобусів працюють під його керівництвом.

АКТИВНІСТЬ

ПІДХІД — КОМПЛЕКСНИЙ

У цеху сталася НП — на одній із дільниць хтось зірвав свій номер «Комсомольського прожектора». Випадок, що й казати, неприємний.

Віслю до диспетчера Валентини Баші (вона у нас начальник штабу «КП»), розповідаю про таке зникнення чергового номера «Прожектора», а вона тільки усміхнулася.

— Буває, — каже. — Якщо зірвали — значить зачепило за живе, значить не пропала наша робота даремно...

І справді, минуло трохи часу, і неполадки, про які йшла мова в тому випуску «КП», усунули. Дієвість? Так. Звичайно, в цьому заслуга наших «прожектористів», і Валі Баші в першу чергу.

Високі передзвіди передісторії, і Валі Баші в першу чергу. Високі передзвіди передісторії, і Валі Баші в першу чергу. Високі передзвіди передісторії, і Валі Баші в першу чергу.

Важко перелічити, скільки разів ласкавий і гострий промінь «КП» висвітлював різні прора-сушки, лілі, на жаль, ще трапляються на вироб-ництві. І хоч інколи те, на що звертають увагу «прожектористи», може здаватися на перший по-гляд дрібницею, в кінце-вому підсумку велика економія складається саме з таких «дрібниць».

М. ПАТРИКЕЙ, секретар комсомольської організації механоскладального цеху № 1 заводу «Червона зірка».

ХТО П'Є...

ВОГНЯНІ ОБІЙМИ ОКОВИТОЇ

За часів царювання Івана Грозного в Росії було запроваджено так звані пияччі будинки, першими піддубувачами котрих були спочатку царські опричники. Це було надзвичайно вигідно, адже вся плата, котру давав цар своїм слугам, знову поверталася в казну.

У той час іще не знали, що горілка згодом стане одним з найлютіших пороїв людства.

Це сталося вночі. З вікон будинку № 33 по вулиці Мілїтейській міста Олександрії, в котрому мешкав Л. Бутів, про-сочувалися цівки густого чорного диму. Напередодні було «засідання тріски». Пили лево й ба-гато. Далі все поплило білим туманом. Прочу-вався Бутів від сильного болю. Розплющивши очі, побачив, що горить на йому одяг. Нічого не тямлячи, він схопився і став шукати виходу. «Ли-ше б вибратися звідси», — промайнуло в його го-лові. І вихід він знайшов — то були двері гардеро-ба. Шарпсуючи їх з усієї сили на себе, Бутів з розгоном влетів у гар-дероб. Та зідати йому ви-братися не судилося. Від диму і токсичних газів, що виділялися при горін-ні, він загинув. Причи-ною пожежі був недопа-лок, що впав на постіль.

Минулого року з при-чини пияцтва і квінція в нетверезому стані загин-уло 17 чоловік, за січень нинішнього року з цих же причин в області за-гинуло 5 чоловік.

Думається, що комсо-мольським «прожекто-ристам» треба рішуче ви-боритися проти злісного ви-пивак. «КП» водночас повинен бути й своєрід-ним пожегесником. Тим більше, що у нас на Кі-ровоградщині останнім ча-сом почастилися ви-падки пожеж.

Г. ІВАНОВ, інженер відділу по-жежної охорони УВС обліконкому.

Відвоювали

землю у боліт

Кращим комсомольсь-ко-молодіжним екіпажем багатокішесового екска-ватора в тресті «Волинь-водбуд» визнано за під-сумками десятої п'яти-річки колектив Василя Хомича. Майже в півтора-рази перевищили завдан-ня, він проклад 440 кіло-метрів дренажних труб.

За словами старожилів, такого дощового літа, як минуле, на Волині не було ніколи десятиріч. Не припинялися зливи й во-сени. Вочі наче чинили опір сміливому задуму хлопців удвоє швидше освоїти великий масив. Здавалось, експеримент, до якого там довго і стар-анно готувалися, неми-нуче зірветься.

І тоді В. Хомич запро-понував прокладати спе-ціальні нанали, щоб від-вести дощову воду з по-верхніх полів. Це, звичай-но, забрало чимало сил і праці. Але тільки таким маневр давав можливість не припиняти основні ро-боти.

Довелося попрацювати екіпажам і в зимові дні, адже грудень, наприклад, також приніс багато до-щів. А коли підморозило, верхній шар ґрунту змусили були підирати розпушувачем. Пошуки, винахідливість повністю себе виправдали. Новинки технології, застосовані В. Хомичем, взяли на оз-броєння суперники по змаганню — екіпаж Ф. Шиманського.

Саме комсомольська цілеспрямованість і ініці-ативність допомогли моло-дим меліораторам подо-лати труднощі, зв'язані з негодою, вважає началь-ник новельського буді-вельно-монтажного уп-равління тресту «Волинь-водбуд» В. Косенко. На-передодні нового року во-ни передали землеробам понад 300 гектарів осу-шеного поля замість за-планованих 180. Більше половини цієї площі на-ражуну комсомольсько-молодіжного колективу Василя Хомича.

В. ЛАВРЕНЮК,
кор. РАТАУ.

Їхня адреса:
Радянський
Союз

Уся наша неосянна крдіна стала майстернею для молодих мисловців художників, виставка робіт яких відкрилася 26 січня. На свій творчий звіт вони подали близько 200 творів живопису, графіки, скульптури, декоративно прикладного мис-тцтва.

— Майже всі роботи, які склали експозицію, були створені безпосе-редньо на місцях, куди за комсомольськими пу-тівками виїжджали моло-ді майстри пензля і рі-зця, — розповідає один з керівників комісії по робо-ті з молоддю при МВСК І. Правдін. — Ми вважа-ємо ці поїздки дуже не-рисиими для творчого становлення художника, бо вони допомагають мо-лоді глибше вивчати життя, яскравіше відом-ранати трудовий героїзм сучасників.

Головне в роботах мо-лодих — образи людей праці. З публіцистичною схильністю ведеться розповідь про їх звер-нення у творчі С. Лопатіна, О. Лозовського, М. Гуревича, С. Пономарьова та багатьох інших майстрів, які славили працю будівників БАМу і Нурецької ГЕС, трудівни-ків Нечорнозем'я, ціян-ників Алтаю і бавовнярів Узбекистану. Серед них у художників чимало справжніх друзів. Так, наприклад, М. Замкова вже чотири рази побува-ла в чудовому за своєю суворістю красою краї-на Далеконурій Сході. Тут народилася її картина «Порт», включена в нинішню експозицію.

(Кор. ТАРС).

СОЛІДАРНІСТЬ

ЗА РОЗРЯДКУ, МИР
І СПІВРОБІТНИЦТВО

ХЕЛЬСІНКИ. (Кор. ТАФС). Тут завершив роботу Всесвітній форум молоді і студентів за мир, розрядку і співробітництво.

Протягом п'яти днів понад 600 посланців молоді майже із ста країн обговорювали найактуальніші проблеми сучасності. Вони висловили рішучість перетворити 80-і роки в десятиріччя міцного миру, безпеки і співробітництва народів.

У заключному документі Всесвітнього форуму висловлюється глибока стурбованість у зв'язку з нинішньою обстановкою в світі.

Позитивні досягнення процесу розрядки, якому

тепер загрожує небезпека, повинні бути розвинуті, говориться в документі. Необхідно усунути негативні тенденції в міжнародних відносинах, забезпечити конструктивне співробітництво між країнами, покласти край гонці озброєнь.

Молодь усього світу, незалежно від своїх ідеологічних, політичних і релігійних переконань, прагне працювати на благо миру в усьому світі, відзначається в документі. Ми взяли участь у цьому форумі з метою продовжити свою роботу міжнародного клімату.

Документ містить зак-

лик виконувати положення і домовленості, зафіксовані в Заключному акті наради з питань безпеки і співробітництва в Європі, і програму дій, прийняту спеціальною сесією Генеральної Асамблеї ООН по роззброєнню.

Документ відкидає концепцію так званої «обмеженої» ядерної війни, яка могла б у нинішніх умовах призвести до загальної катастрофи.

Важливим кроком вперше, підкреслюється в документі, були б ратифікація договору ОСО-2, продовження і розширення процесу ОСО, спрямованого на кількісне скорочення та якісне обмеження стратегічних озброєнь.

Молодь світу, говорить в документі, виступає проти будь-яких спроб створення військових баз і союзів, проти планів створення Південноатлантичного блоку, за перетворення Індійського океану в зону миру. Вона підтримує ідею скликання конференції по війсьній роз-

рядці та роззброєнню в Європі.

У документі висловлюється стурбованість у зв'язку з погіршенням становища на Близькому Сході, у районі Персидської затоки, у ряді Латиноамериканських країн, у країнах басейну Карибського моря і Центральної Америки, а також у зв'язку з загрозою воєнної інтервенції в Сальвадорі.

Молодь світу, говорить в документі, підтримує визвольну боротьбу народів Південної Африки, Намібії, Західної Сахари і вважає, що ядерний потенціал, яким володіє режим апартеїду ПАР, є серйозною загрозою миру в Африці і в усьому світі.

У документі висловлюється відданість молоді і студентів планеті справі продовження та поглиблення розрядки і висувається вимога загального і повного роззброєння, особливо ядерного роззброєння.

**А. ГОРБУНОВ,
В. ЛЕСКІНЕН.**

У грудні 1980 року почався і по березень 1981-го триватиме в республіці конкурс на кращу організацію пропаганди і розповсюдження політичних плакатів, присвячений XXVI з'їздові КПРС і XXVI з'їздові Компартії України. В ньому беруть участь продавці книжкових магазинів, де є відділи політичних плакатів. Серед учасників — і продавці книжкового магазину № 2 м. Кіровограда.

Особливо добре працюють Наталія Бадеха, Поліна Пирко і наймолодша продавщиця Валентина Кобець. Вони допомагають покупцям вибрати плакати, розповідають, пояснюють.

На знімку: Валентина КОБЕЦЬ.

Фото В. ГРИБА.

ІДЕ ВСЕСОЮЗНИЙ МІСЯЧНИК ОБОРОННО-МАСОВОЇ РОБОТИ

ПЕРЕВІР СЕБЕ
МУЖНІСТЮ

Цей тематичний вечір був присвячений відкриттю місячника. В Палац культури імені Жостія прийшли молоді воїни, офіцери гарнізону, ветерани війни і праці, молодь призовного віку, дтсаафівські і комсомольські активісти. Перед учасниками виступили Герой Радянського Союзу А. Т. Бурковський, Герой Соціалістичної Праці О. О. Кошурко, учасники Великої Вітчизняної війни В. С. Мухін, В. В. Нерубенко, офіцер Д. В. Ратников, курсант радіотехнічної школи ДТСААФ Олег Кукуруз та інші товариші.

А через день у дтсаафівських організаціях міста бу-

ло влаштовано змагання з військово-прикладних видів спорту. В стрілецькому тирі МПТУ № 8, наприклад, змагалися трудрезервіці. Тут перемогла команда МПТУ № 8. Представники цього колективу Юрій Полоз, Сергій Іменинник, Азамат Мурадов вибили по 96 очок зі ста можливих і піднялися на найвищу сходинку пошани. А серед дівчат першою була вихованка технічного училища № 1 Тетяна Суботіна (91 очко).

О. КОНОНЕНКО,
зав. відділом спортивної та оборонно-масової роботи Кіровоградського міськкому ЛКСМУ.

НАШІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

ТОБІ, ПРИЗОВНИКУ!

Щороку в лютому — березні у військових комісаріатах нашої країни проходить приписка сімнадцятирічних громадян. Робітники, службовці і колгоспники на час, потрібний для приписки до призовних дільниць, звільняють від роботи. За ними зберігають середній зарплаток за місцем постійної роботи. Учнів звільняють на цей час від занять. Юнаки в рік призову на дійсну військову службу не можуть бути звільнені з роботи з ініціативи адміністрації, крім тих осіб, хто систематично порушує дисципліну.

Призов на дійсну військову службу проводиться повсюдно двічі на рік (у травні — червні і в листопаді — грудні), а у війська, розташовані у віддалених і дефіцитних місцевостях, крім того, у квітні і жовтні) за наказом міністра оборони СРСР.

Після оголошення наказу призовник зобов'язаний з'явитися на свою призовну дільницю. Точні строки його визначають районні чи міські військові комісаріати, про що призовника повідомляють спеціальною поштовою листівкою.

Керівники підприємств, організацій, колгоспів, навчальних закладів зобов'язані звільнити призовників від роботи (навчання) на час, потрібний для призову, або відпустити їх з відпустки і надати відпустку, тобто забезпечити вчасну явку їх на призовну дільницю. При цьому зберігається середній зарплаток за місцем роботи, за фактично затрачений час, фактично затрачений час до військового комісаріату і назад.

Призваним на дійсну військову службу при звільненні з роботи виплачують компенсацію за перекорітаний відпустку і вихідну допомогу: робітникам і службовцям — за два тижні в розмірі середнього зарплатку; колгоспникам — у

господарствах, що застосовують оплату по трудовій, — у розмірі половини середньомісячного зарплатку, нарахованого, виходячи з кількості вироблених трудоднів і планової оцінки трудоднів; в колгоспах, де застосовується грошова оплата праці, — в розмірі половини нарахованого середньомісячного зарплатку; студентам вузів, учням середніх спеціальних навчальних закладів та училищ усіх видів, а також молодим спеціалістам, які не приступили до роботи у зв'язку з призовом до армії, — в розмірі половини місячної стипендії (якщо вони її одержують) за рахунок коштів навчальних закладів.

За військовослужбовцями, призваними на дійсну військову службу, зберігається житлова площа, і вони не можуть бути виключені зі списків занесених у чергу на одержання житлової площі. Зайнята житловою площею, яка утворилася в результаті призову члена сім'ї на дійсну військову службу, оплачується в одинарному розмірі протягом усього часу його строкової військової служби і шести місяців з дня звільнення в запас. Сім'я військовослужбовця не може бути виселена без надання житлової площі з будинків підприємств і установ (з відомчої житлової площі).

Час служби в лавах Збройних Сил СРСР зараховується в загальний трудовий стаж, а також у безперервний трудовий стаж при з'явленні перерви між діями звільнення від служби і днем улаштування на роботу після закінчення військових дій. Час вступу на навчання не враховується в час служби. Час проходження строкової військової служби зараховується в загальний трудовий стаж, а також у безперервний трудовий стаж при з'явленні перерви між діями звільнення від служби і днем улаштування на роботу після закінчення військових дій.

М. КАРИШЕВ,
юрист.

Відбувся пленум

ХАНОЙ. Тут відбувся пленум ЦК Співдружності молоді Хо Ші Міна. Його учасники намітили програму діяльності комсомольців і молоді в 1981 році. У прийнятій резолюції підкреслюється необхідність ширшої участі юнаків і дівчат у боротьбі за піднесення сільського господарства. Будівництво теплоелектростанції Фалай, яка споруджується з допомогою Радянського Союзу, оголошено республіканським комсомольською будовою.

(ТАРС).

БОРІТЬСЯ

ЗАВРУШЕННЯ
СЕРЕД МОЛОДІ

БЕРНІ. (ТАРС). У чотирьох швейцарських містах знову відбулися заворушення серед молоді, розчарованої, як відзначає місцева преса, в «цінностях» швейцарського «суспільства споживання».

В Цюриху сотні юнаків і дівчат зібралися перед кафедральним собором, щоб заявити протест проти судового переслідування учасників торішніх демонстрацій молоді.

Швейцарія, класична країна туризму, стала в останні місяці ареною запеклих сутичок між молоддю і поліцією. Представники молодого покоління швейцарців виступають проти устоїв буржуазного суспільства в цій країні, проти фарисейства властей. Свого часу заворушення серед молоді почалися начебто з незвичного приходу — через закріплені властями молодіжного центру. Поступово серед молоді розгорнувся широкі рух, який тут називають «рухом недоволення». Його учасники виступають за забезпечення права молоді, за право на працю, за справжню демократію.

Важко підрахувати, скільки лайливих слів пролунало останнім часом з сторінок буржуазної преси на адресу молодих громадян країни. Після появи газетних статей почалися арешти. В Цюриху та Берні поліція арештувала кількох учасників демонстрацій.

Так знову проявилася антигуманна суть буржуазного суспільства, що підкріплено нехтує основопринципами правами людини, про які так люблять розглаголювати правлячі кола тієї ж Швейцарії, цього зразка, як говориться в туристичних путівках «кращого західного су-

ТВІЙ
РОВЕСНИК
ЗА
РУБЕЖЕМ

▲ «Боріться за мир» — закликають учасники Всесвітнього форуму молоді і студентів, що завершився у Хельсінкі.

▲ Швейцарські студенти борються за свої права.

▲ «Червоні бригади». Терористичні банди — лихо сучасної Італії.

«Джованні» подзвонив мені й сказав, що буде дома за півгодини. По дорозі з міністерства йому потрібно було ще зайти за нашою молодшою дочкою до школи. Він не любив користуватися службовою машиною, і тоді, 12 грудня, як звичайно, поїхав сам на нашому «Фіаті», — згадає синьйора д'Урсо.

Дальші події відновили слідом: залишивши машину недалеко від школи, д'Урсо мав пройти вузьким провулком. Там його і чекали злочинці. Джованні д'Урсо часто після роботи заїжджав за дочкою, тому терористам було неважко вислідити високопоставленого чиновника, що здійснював у міністерстві юстиції контроль за в'язницями і виправними колоніями. На бруківці залишили тіла його розбиті окуляри — свідчення того, що при нападі він, очевидно, вчинив опір.

За кілька годин у редакції однієї з газет пролунав дзвінок: «Говорять «червоні бригади». Джованні д'Урсо перебував в нашій в'язниці. Наступного дня італійські газети вийшли із заголовком, що впадє у вчі: «Нова вилазка терористів — викрадення члена насаційного суду».

Незважаючи на вжиті заходи по розшуку лігва терористів, поліція понащо не вдалося напасті на їхній слід. Його звільнили нещодавно самі ж бандити-викрадачі. А перед цим подзвонили до редакції після злочинного терористичного акту і вказали репортаж місце, де можна знайти підпалені червоними бригадами фотографії в'язня і листівку. Його знають на фоні прапора цієї підпільної організації, на грудях у нього висів плакат з вимогою негайно звільнити понад 60 терористів, котрі перебувають нині у в'язниці Асінєра, що розташована на одному з островів недалеко від Сардинії. В листівці повідомлялося, що долю Джованні д'Урсо вирішуватиме «протестарський суд» — злочинці намагаються вказати себе «захисниками» робітничого класу і водночас, нагнітаючи обстановку, попередити про можливу розправу над в'язнем.

Італійська преса одноставно відзначає, що черговий злочин «червоних бригад» багато в чому нагадує їхню іншу велику виласку — викрадення і вбивство в листопаді 1978 року голови національної ради Християнсько-демократичної партії Альдо Моро. В синах д'Урсо для країни дні емоційні, але й обачно тримали італійську громадськість понад сім тижнів у напруженому чеканні. Раз у раз у редакції газет піднімалися провокаційні

«комюніке», фотографії і листи Моро з катівні терористів. Злочинці інсценували мерзотне судилище над політичним діячем, а потім присудили його до смерті. В момент найвищого напруження, коли Моро був ще живий, але доля його буквально «висіла на волоску», терористи зажадали звільнити в «обмін» на Моро групу своїх спільників.

«Червоні бригади» —

нами преси про тасмні зв'язки терористичних організацій усіх мастей з представниками властей і навіть секретних служб. «Ми висували і висуваємо таке політичне судження: «червоні бригади» — то є організація, здатна здійснювати злочинні акції такого широкого масштабу, як викрадення Альдо Моро, — не можуть діяти поодинокі, — відзначає Генеральний секретар Італійської

НЕБЕЗПЕЧНІ ПЛАНИ
ТЕРОРИСТІВ ІХНІ ЗВИЧАЙ

ультралівацьке угруповання екстремістів, що чинять під прикриттям псевдоревольюційних лозунгів терористичні напади, вбивства політичних і громадських діячів, розбійницькі нальоти, підпали та інші злочини. Останнім часом вони знову, після деякого затишшя, активізували свою провокаційну діяльність.

В Італії цю організацію нерідко називають бандою оскаменілих фанатиків, що прагнуть добитися своєї цілей шляхом терору і провокацій. Тим часом один з «ідейних» ватажків «Червоних бригад» Ренато Курчо, котрий перебуває тепер у в'язниці, був раніше членом неонацистської організації. Газета «Уніта» назвала методи, якими діють екстремісти, «нацистськими».

Особливе місце у планах і діяльності екстремістів відводиться молоді. Саме з молодих членів терористичної організації формується «ескадрон смерті», які проводять у життя небезпечні плани ватажків. Ці юнаки, пише журнал «Еуврепо», часто навіть не усвідомлюють, що являють собою прапори того чи іншого нольору, не розуміють справжніх цілей і намірів своїх керівників. Як правило, це люди, що втратили віру в горезвісне «суспільство загального благоденства».

Приваблена тріскучими лозунгами терористів, їхніми псевдоревольюційними заявами молодь стає під прапори підпільних організацій, вважає, що тільки шляхом терору можна змістити існуючий лад. Насправді діяльність екстремістів грає лише на руну релігії, яка прагне відкрити країну назад, розколотися фронт демократичних сил.

Демократична громадськість Італії, занепокоєна періодичними повідомлен-

ням Е. Берлінгера. — Тут об'єднані повинні бути спільництво і змова. Або в крайньому разі потурани

Міністр-соціаліст Форлініз прямо заявив про існування змови між службовими особами і членами терористичних організацій. Щотинявник «Мондо» пише, що «всі ці підозріння стосуються насамперед секретних служб — тих самих «службових осіб», чи «особливих організацій», які не раз уже викликали на себе звинувачення в невиконанні своїх службових обов'язків, у неефективності і потурани

Такі звинувачення, наприклад, висувалися і в зв'язку з терористичним актом на площі Фонтана в Мілані, коли в результаті вибуху біля сільськогосподарського банку загинули десятки її в чому не винних людей, у зв'язку зі справою Моро, а також із протоколу допиту члена «Червоних бригад» Фабріціо Печі, що розкавсь, текст якого «через непомітне зуміння» потрапив на сторінки італійських газет. У результаті терористи випилися в мурсі намірів поліції і можливих її дій по боротьбі із злочинною організацією.

Італійські комуністи виступили недавно з демократичною альтернативою правлівою Християнсько-демократичної партії, вказавши, що настав час створити в Італії уряд лівого сил. Які базувалися на ІНП. В цих умовах проваційні виласки терористичні нації на те щоб дебілітувати й без того хисте становище в країні, добитися зрушення політичної осі вправо.

Трудова Італія наже рішуче «Ні!» небезпечним замірам реакції.

А. АЛЕКСЕВ.

Іде обласний огляд-конкурс роботи колективів фізкультури по впровадженню комплексу ГПО

На початку минулого навчального року, коли було запроваджено новий етап комплексу ГПО «До стартів готовий», у середній школі № 19 м. Кіровограда першими відгукнулися на цю подію. На старті вийшли наймолодші — учні других класів. Урочний парад. Проходять команди класів, у кожного своя емблема. У одних на гру-

ІЗ ЗАПОВІТОМ МАРШАЛА

дах — значок ГПО, у інших — атрибути ХХІІ Олімпійських ігор: п'ять переплетених кілець, кумедний і доброзичливий Мишка...

Бути першим — не ставилося за самоціль. Усім ходом навчального процесу діти були підготовлені до складання нормативів нового ступеня. Та й самі змагання з багатоборства підтвердили це: 80 процентів з трьохсот дівчаток і хлопчиків склали нормативи, більше половини — на золотий значок.

Так і нинішнього року, в якому відзначається піввіковий ювілей ГПО. В школі не чекають 11 березня — офіційної дати народження значка. Її ознаменують масовими змаганнями.

Але заспів зроблено — відбувся всерішньокласний конкурс, присвячений п'ятидесятиріччю. На трибуні змішаною була одна десяток класів. На трибуні змішаною була одна десяток класів. На трибуні змішаною була одна десяток класів.

коли будувалися Магнітка, Комсомольськ-на-Амурі, коли країна чекала від молоді, від кожної радянської людини трудових подвигів біля верстатів і мартенів, на колгоспних полях, у льодах Північного океану і в просторах океану повітряного. Ці подвиги у праці могли звершити тільки фізично підготовлені люди, тільки мужні, вольові, сильні, готові до будь-яких випробувань. Таку всебічну підготовку давав комплекс ГПО.

І мало хто з присутніх на вечорі знав, що знайшли люди праці Олексій Стаханов, Паша Ангеліна, прославлені спортсмени брати Знаменські були в числі перших значківців ГПО.

На Параді Перемог в Москві прапор зведеного полку бронетанкових військ несе Микола Копилов. Почавши війну командиром роти, Копилов увійшов у Берлін командиром танкової бригади, полков-

ником, Героєм Радянського Союзу. А починалося з ГПО, з папуги, даного Миколі Маршалом Радянського Союзу С. М. Будьоним при врученні значка: «Продовжуйте займатися спортом, і ви пізніше не пожалкуєте про це». До речі, Копилов пізніше став і заслуженим майстром спорту.

Про все це була розмова на вечорі.

У пам'яті учасників вечора виникали події порівняно недавніх днів — 1972 рік, впровадження нового комплексу ГПО. Вчитель фізкультури С. С. Гречдан нагадав про спортивні здобутки школи, які приніс новий комплекс Юлії спортсменів дев'ятинадцятирічної — триразові чемпіони міста з багатоборства ГПО серед школярів, багаторазові призери «Стартів надії».

Лейтмотив вечора: ГПО — фізична культура для всіх.

М. ВІВЧИ.

ФУТБОЛ

Ще не закінчився січень, а підготовка команд майстрів до футбольного сезону-81 іде повним ходом. Та це й не дивно, адже він стартує рано.

Почнеться він розіграшем Кубка Радянського Союзу. Перший етап пройде у восьми зонах. У ньому візьмуть участь 46 команд вищої і першої ліг. Серед них тринадцять колективів представлятимуть Україну. Змагання, які проходять в одне коло, в лівинградській зоні стартуватимуть 17 лютого, в інших семи — 20-го. Вони прийдуть до 5 березня. Зустрічі однієї восьмої фіналу відбудуться 12 і 13 березня. Чвертьфінальні матчі — 21 і 22 березня, півфінальні — 27 квітня. А 9 травня, в День Перемоги, дві найсильніші команди на Центральному стадіоні імені В. І. Леніна зустрінуться у фінальному поєдинку за кришталевий трофей.

Пропор чемпионату буде піднято 25 березня. Ніких кординальних змін у системі розіграшу не сталося. Як і раніше, у вищій лізі виступлять 18 команд, у першій — 24. Зберігається й лі-

ОТЖЕ—44-й...

міт нічий — відповідно 10 і 12. Президія Федерації футболу СРСР на своєму засіданні вирішила, що матчі чемпіонату і Кубка країни можуть проводитися на полях зі штучним покриттям, якщо погодні умови чи будь-які інші важливі причини не дозволять грати на відкритих стадіонах.

До сорок четвертої Всесоюзної першості ведуть посилену підготовку й клуби другої ліги, в тому числі й «Зірка». Вона повернулася додому із Світловодська, де проводила свій перший навчальний — тренувальний збір. Протягом десяти днів перебування в місті енергетиків кіровоградці багату увагу приділяли фізичній, технічній підготовці тощо. Тепер наші земляки під керівництвом старшого тренера, заслуженого тренера України Олексія Івановича Госторгуєва продовжують удосконалювати свою майстерність на спортивних базах обласного центру.

ПОСТ БАДЬОРОСТІ «МК»

С ПОЧАТКУ про один факт. Минулої неділі біля ДЮСШ обласного спорткомітету зібралися робітники тресту «Кіровоградсьільбуд». Прийшли вони сюди, щоб узяти участь у змаганнях із зимового багатоборства ГПО. Інструктор по спорту М. Комісаров помітно нерувався:

— Повинно бути коло 500 чоловік, адже в колективі майже тисяча членів товариства «Молос». У нас на обліку двісті членів ВЛКСМ. І ось бачите: сектор комітету комсомолу Наталя Соловйова прийшла, а комсомольців і десяти немає.

Всього ж зібралося, щоб вийти на старті, 68 чоловік. Серед них — керівники тресту, будівельних управлінь, інженери, майстри.

Проводити чи не проводити змагання? Якщо для галочки в протокол, то хай так уже й буде — можна йти в тир, на старті кросової дистанції. Але інструктор передусім думав про масовість.

Ті, хто має скласти нормативи ГПО, прийшли без спортивної форми. Чоловіки стояли одягнені в елегантні святкові костюми, пальта і кошушки, дівчата і жінки — в чобітках на високих каблучках. Звичайно, для кількох десятків чоловік інструктор міг би знайти тренувальні костюми, кедрі, шпівки. А на п'ятсот не вистачить.

І змагання відмінили, перенесли «на інший раз».

Звідси інше запитання: як же думали члени цього колективу фізкультури йти на рекорд, коли вони кілька місяців не тренувалися? То так, у «Кіровоградсьільбуді» є неопані спортсмени — першорозрядники, кандидати в майстри. Та йдеться про масове складання нормативів. І якщо у тебе немає власного спортивного костюма, значить, ти не збираєшся регулярно тренуватися — у секції чи са-

мостійно. Про це вже зауважували представники «Кіровоградсьільбуду». Але висновків не зроблено. Виходить, ні комсомольські активісти, ні відпсвідальні за спортивно-масову роботу в окремих виробничих підприємствах не подбали про розв'язання проблеми. Отже, не змогли згуртувати колектив.

ТО ЧИ БУЛА б користь, якби й провели ці змагання? Відповідь на це да-

скажуть, що краще — проїхати вранці на роботу в тролейбусі чи проїтися пішки; що корисніше — о сьомій годині ранку пробігти парком чи «тришки п'ялежкою», чекаючи, поки тобі приготують сніданок.

Чи слід чекати допомоги від спорткомітетів, працівників лікувально-фізкультурного диспансеру? Звичайно, методична допомога повинна бути. І її необхідно нагадати саме там, за-

В. Г. Шкуро, збираючи перед кожним спортивним сезоном підлітків, нагадує: «Скажіть і своїм батькам, щоб купували спортивні костюми, — організуємо змагання між сім'ями. Спершу почнемо разом бігати». Так чинять і педагог-організатор мікрорайону, де живуть робітники заводу чистих металів, О. М. Хилик, і його колеги зі спортклубу «Чайка», домоуправління № 2 Г. Ф. Олексієнко, Н. І. Антонова. Або спитайте робітника заводу чистих металів, чемпіона області з багатоборства ГПО Володимира Ковязіна, як він починає свій

ДТСАФ СРСР, у числі 30 міст країни Світловодськ визнано переможцем. Йому присуджено спеціальний приз газети «Известия». І фізкультурна робота знову активізувалася. Бо за справу в однаковій мірі вболівують і комсомольські активісти, і ентузіасти з мікрорайонів міста, і фізкультурні працівники.

НЕ БУДЕМО дуже лаяти майбутніх значківців з тресту «Кіровоградсьільбуд», що не з'явилися на змагання, що прийшли без спортивних костюмів, — аби прийти, виконавши обіцянку перед тим, хто умовляв їх узяти участь у турнірі. Не залишимо у протсколи їхніх імен. Але хай вони прийдуть хоч раз у парку культури й відпочинку вранці, хай з'являться на стадіон чи просто на берег ставу і по-доброму позаздрять тим п'ятисемдесятьом своїм сусідам, які бігають. Хай розпитають їх, з чого вони починали, як уритували себе від гіподинамії.

Та ще хай не образяться вони на ветерана спорту Кіровоградщини Леніну Митрофанівну Притюпу, котра якось сказала на вечорі спортивної слави своїм вихованцям з кооперативного технікуму: «От ви наділи гарні сукні — і вже красивіші. Спробуйте надіти на дві-три години ще й спортивний костюм і не полінуйтеся розім'яти всі свої м'язи. То будете ще більше красивими... А полінуетесь — значить ви самі себе не поважате».

Якось літня жінка із села Великої Андрусівки Світловодського району, побачивши на спортмайданчику бригадира рілничесї бригади, засміялася: «Нема чоловічої чого робити, то й бігає разом з дівчатами». І

тоді на стадіон прийшов го-го-го місцевого колгоспу імені Леніна В. І. Земляний, покликеш школярів і молес-дих механізаторів, які надівали спортивні костюми: «Хутчіш збирайтесь — я тек трохи розімнуся». І йому не було соромно. Напаки, йому стало приємно й радісно — він міг «потягтися» з прудкими сімдесятирічними веселунами і кинити гснату на норматив ГПО. Тепер уже в селі ніхто не кепкує з тих, хто бігає разом зі школярами. Про таких нині з повагою ка-жуть: «Бачили: дочку видав ссміж, а сам немов парубок — молодий!»

То давайте ж берегтимо ту молодість з юних літ. У цьому нам допоможе фізкультура — кращий друг медицини. І якщо бігати-муть уранці всі мешканці нашого багатопверхового будинку, теж не дивуйтеся. Станьте поруч них! Звичайно, силую вас ніхто заставляти не збирається. Вам не ма коли: в тих сім'ї, діти, тим потрібен час, бо треба в інститут, техникум. Одним словом, ніколи. Та це не так. Заєдуючий кафедрою госпітальної хірургії Гсрковського медінституту, професор Борис Олександрович Ксрськов, міркуючи над проблемами самооздоровлення, називає два таких рушійних важелі: пропаганда і диспансеризація всього населення.

Отже: нам треба переконати тих, хто «соромиться» придбати собі на довгі роки бадьорість; нам треба навчити їх, порадиити, як вибрати для себе рецепт для фізичного навантаження.

То хто ж побіжить першим?

М. ВІНЦЕВИЙ.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Подаючи цю публікацію, ми чекаємо відгуків від спортсменів і фізкультурних активістів, від медиків і тих, хто не проти того, щоб пробігти вранці 2—3 кілометри, але ніяк не наважиться. Клуб бадьорості «МК» запрошує вас на бігову дистанцію і на розмову.

Редантор М. УСПАЛЕНКО.

ХТО ПОБІЖИТЬ ПЕРШИМ?

ють самі читачі газети, яких турбує не тільки проблема майстерності, а й стан справ у роботі груп «Здоров'я». Бо не варто нагадувати: якщо один раз пробіжиш кросову дистанцію, не підготувавши себе до навантаження, то тільки нашкодиш сам собі.

Мешканець м. Кіровограда К. Сфремов, що живе по вулиці Пацєєва, пропонує організувати «Клуб любителів бігу». Він так і підкреслює: «Це — не для рекордів, а просто так, для себе, для самозагартування, для здоров'я кожного». Він з повагою згадує окремих людей різного віку з його мікрорайону, котрі пробігають щоранку по 3—5 кілометрів. І тут же пропонує організувати всіх бажаних бігати в будь-яку погоду.

Але хто це зробить? Інструктори-методисти з жоків пробують згуртувати дітей, підлітків, а більша частина жителів міста лишається осторонь оздоровчої роботи.

Викладач Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна М. П. Педюра з цього приводу пропонує таке: «Треба зібрати отих окремих «диваків», що бігають, у коло «соромливих». І хай вони, «диваки», доведуть, яка це користь, хай

місцем проживання. Але якщо в кожному будинку буде один-два обізнаних у цій справі спортсменів-любителів, то вони теж можуть прийти на виручку своїм сусідам. Потрібен лише ініціатор, який думає не тільки про себе.

ГОЛОВА Світловодського міського спорткомітету Г. Манойлов, ділячись досвідом роботи за місцем проживання, зауважує: «Не слід обмежуватися турнірами лише на стадіонах і в спортзалах». І додає: «Іх треба переносити на береги річок, у парки, у великі двори. Наприклад, педагог-організатор жєку № 3

робочий день. Тільки розвиднилось — він уже зі своїми товаришами по роботі, із сусідами, друзями біжить до Кременчуцького мідра, в парк культури й відпочинку імені Т. Г. Шевченка.

Піагодини активного бігу, кілька хвилин на гімнастичні вправи — і вони вже знайшли для себе велике багатство — бадьорість. За підсумками Всесоюзного огляду-конкурсу організації фізкультурно-масової роботи за місцем проживання, що його проводили ВЦРПС, ЦК ВЛКСМ, Спорткомітет СРСР і ЦК

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ВЛКСМ України. На українському мові.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2 45 36; відповідальний секретар відділу учнівської молоді — 2 46 87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2 45 35; фотолабораторія — 2 56 65; нічна редакція — 3 03 53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.